

rana e vindecată nu mai ai nevoie de pansament.

Noi, creștinii, suntem chemați să arătăm lumii că Dumnezeu e puterea noastră zilnică, reală și mereu prezentă și nu pansamentul pentru vremuri grele. El e sursa noastră, e Cel care ne ajută să înfruntăm obstacolele fiecărei zile.

Mai mult ca oricând, ca și creștini trebuie să arătăm tuturor puterea lui Dumnezeu care ne ajută în fiecare zi, să ne recunoaștem dependența de El și să spunem tuturor că, indiferent de vremuri, El este același, nu se schimbă, e atotputernic și are sub control absolut toate evenimentele.

Dacă îi aparținem Lui cu adevărat EL E PUTEREA și nu pansamentul pentru rănilor create de această criză.

Aurelia Modoc

Decizie înțeleaptă

Când luăm o decizie cu privire la viața noastră, punem în balanță efectele acestei decizii: câștiguri și pierderi. Rezultatul acestei evaluări influențează hotărârea pe care o luăm ulterior. Decizia de a-L urma pe Hristos este cea mai importantă în viața unui om. Prin această acțiune, el nu face altceva decât să redea vieții sale sensul primordial; acela de a fi părtaș cu Dumnezeu în lucrările Sale. Domnul Isus ne avertizează asupra efectelor la care se expun cei care iau sau nu o astfel de hotărâre la un moment dat în viața lor. Atunci când omul alege să trăiască mai departe fără El, fericirea lui poate fi iluzorie, însă pierderea incomensurabilă.

Pierderea unui singur fir de păr este una pe care o acceptăm cu ușurință în fiecare zi. Cel care este Întruparea Adevărului ne garantează că nici măcar această "pierdere" nu o va trece neobservată. Deoarece pierderile pot fi

iluzorii, iar câștigurile inestimabile, hotărârea de a-L urma pe Isus este cea mai bună opțiune. Dacă ai luat deja această hotărâre, mergi înainte, ai ales bine, dar dacă mai cântărești lucrurile, nu ezita, este cea mai bună alegere posibilă pe care nu o vei regreta niciodată.

Ionel Tămășan

ANUNȚURI

- **Luni** - ora 18 Comitet
- **Miercuri** - ora 18 Repetiție de cor
- **Joi** - ora 18 Biserică
- **Vineri** - ora 17 Clubul Awana
- **Sâmbătă** - ora 18 Întâlnirea de tineret
- **Duminică** - ora 9,30 Pregătire pt. botez
ora 10 - Serviciu de închinare
ora 17 - Studiu biblic

SLUJBĂ DE BINECUVÂNTARE

Astăzi familia Liviu și Ramona Lăcătuș își aduc primul născut, pe fetița lor ANGELA-DANIELA, înaintea Domnului pentru a fi binecuvântată. Fie ca Domnul să aibă această familie și în mod special pe Angela-Daniela, sub ocrotirea Sa.

ALTE ANUNȚURI:

Biserica noastră caută pentru angajare femeie de serviciu, cu salariu și carte de muncă. Înscrierile se fac la secretarul bisericii (fr. Aurel Matei) până în data de 15 martie.

ȘCOALA PROROCILOR

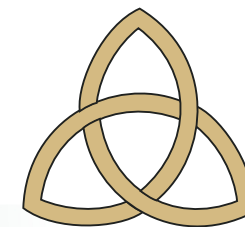
Anunțăm studenții că vineri și sâmbătă (20, 21 martie) va avea loc Cursul de Doctrina Bisericii. Programul cursului va fi vineri între orele 18-20 și sâmbătă de la ora 9.

STUDIUL BIBLIC: Isaia 40:1-31

"Iată Dumnezeul vostru!"

PULSUL BISERICII

Creștine Baptiste "Biruința"

Anul X, Nr. 433 din 15 Martie 2009

Adresa: Baia Mare, Str. I. Maniu Nr. 3B, Telefon: 0362.411252

CE ÎNSEAMNĂ SĂ FII PĂRINTE

„Tatăl face cunoscut copiilor săi credințioșii Ta.” (Isaia 38:19)

Din nefericire, sunt prea puțini părinți care să cunoască responsabilitatea supremă pe care o au față de propriii lor copii. În mod special, tații consideră că rolul lor principal este acela de a aduce bani în casă, tocmai de aceea în foarte multe cămine tatăl este absent din viața și educația copiilor săi, lăsând mai degrabă povara creșterii copiilor pe seama mamei.

Din Scriptură este evident că amândoi părinții sunt obligați înaintea lui Dumnezeu să se implice în educația spirituală și morală a copiilor. Contrar a ceea ce credem și judecăm prin prisma ideilor noastre preconceptuate, rolul tatălui este prioritar și major când este vorba despre asumarea responsabilității principale în formarea morală și spirituală a propriilor urmași. Dumnezeu a încredințat în mod particular tatălui această enormă responsabilitate, de care foarte mulți se feresc nefiind gata să și-o asume.

Sunt atât de mulți părinți astăzi care se zbat să câștige un ban în plus pentru a asigura un trai îmbelșugat și lipsit de griji copiilor lor, muncind ore suplimentare sau răbdând singurătatea, îndepărtarea, umilirea și batjocura străinilor. Alții se îngrijesc ca odraslele lor să aibă o educație și pregătire academică distinsă pentru a accede mai ușor pe scara succesului. Aceste lucruri nu sunt rele, însă sunt mai puțin importante atunci când sunt puse alături de datoria sacră a transmiterii valorilor credinței în Dumnezeul Adevărat, generațiilor următoare.

Orice succes posibil din viața copiilor noștri, ne va umbri bucuria și satisfacția de părinți împliniți, dacă n-am reușit să le transmitem ceea ce Dumnezeu ne-a încredințat ca și primă responsabilitate. Cu deplină sinceritate avem obligația să recunoaștem că suntem ispitiți de comoditate, criză de timp sau alte priorități să pasăm însărcinarea primită, soției sau în cele mai nefericite cazuri, unii dintre noi să creadă că școala, biserica sau alte instituții ne vor suplini rolul.

Există și pericolul ca să știm foarte bine ce avem de făcut, dar cu toate acestea să nu fim în stare să trecem dincolo de cuvinte la evidența faptelor, așa cum este cazul regelui Ezechia căruiua îi aparține versetul citat la început, dovedind că știa foarte bine ce are de făcut dar nefăcând nimic pentru semănarea unei credințe ferme în inima fiului său Manase care a ajuns idolatru.

Asumarea responsabilității presupune ascultarea nemijlocită de Cuvântul lui Dumnezeu care zice: „*Și poruncile acestea, pe care ți le dau astăzi, să le ai în inima ta. Să le întipărești în mintea copiilor tăi, și să vorbești de ele când vei fi acasă, când vei pleca în călătorie, când te vei culca și când te vei scula.*“ (Deuteronomul 6:6-7). Dincolo de orice sacrificiu pe care l-am putea face pentru copiii noștri, stă cea mai înaltă datorie de a le face cunoscută credințioșia și măreția lui Dumnezeu: „*Ce am auzit, ce știm, ce ne-au povestit părinții noștri, nu vom ascunde de copiii lor; ci vom vesti neamului de oameni care va veni laudele Domnului, puterea Lui, și minunile pe care le-a făcut.*“ (Psalmi 78:3-4). Părinții care procedează așa înseamnă că și-au înțeles menirea.

pastor Daniel Chereji

Singurătate

Mă gândeam uneori că toți suntem atât de însetați după comuniune. Nu vrem să fim singuri. Vrem să împărțim cu cineva gândurile și sentimentele noastre, bucuriile și necazurile. Și mâncarea e mai bună când o împarți cu alții, dar problema e că, deși putem împărți ciocolata, doctoriile trebuie să le luăm singuri. Te poate ajuta mama la teme, dar la examen mergi singur. Și cel mai rău: în fața morții ești singur! Trebuie să îi lași pe toți și toate și să pleci, iar înaintea lui Dumnezeu ești gol și descoperit și singur! Vrei nu vrei, va trebui să stai într-o zi față în față cu El și să-i dai socoteală.

Atunci la ce mai sunt buni prietenii și familia. La ce mai e bun un suflet pereche, dacă atunci când e mai greu trebuie să fii singur? Oricât de mulți oameni dragi ai avea, oricât de aproape ți-ar fi, sunt

multe lucruri pe care nu le poate face nimeni altcineva în locul tău. Trebuie să le înfrunți singur!

Dar azi dimineată gândindu-mă la ideea asta de a sta singur față în față cu moartea, de a sta gol, descoperit și singur în fața Dumnezeului celui Sfânt și Atotputernic, mi-am dat seama de ceva. Într-adevar, dacă atunci vei fi singur în fața Lui, un om singur și gol, nu vei putea primi decât blestem.

Dar pentru mine nu mai este blestem. A fost blestemat Altcineva în locul meu. A murit Altcineva în locul meu. Și a înviat. De aceea pot trăi cu El. Și El e singurul care poate să-mi fie alături oriunde și oricând. Chiar și în lumea cealaltă voi trece cu El. Și nu, nu va trebui să mă prezint singură, goală și vrednică de blestem înaintea lui Dumnezeu. Mă voi înfățișa înaintea Lui îmbrăcată în Hristos. Nu voi fi singură. El va fi cu mine. Mă va reprezenta înaintea Tatălui. Numele Lui va fi scris pe fruntea mea. Și atunci Dumnezeu își va deschide brațele cu bucurie și mă va binecuvânta. Și moartea nu va mai fi. Nici singurătate sau blestem. Slavă Lui!

Cules de *Ancuța Rus*

Un loc...

"...și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi" (Ioan 14:3)

Încă înainte de a ne începe viața pământească, ni se pregătește un loc, o cameră, un așternut, un cărucior, hăinuțe...și lucrul acesta îl fac părinții noștri pentru ca să avem o viață fericită într-un mediu plăcut. Odată cu trecerea timpului, ne dăm seama că lumea aceasta nu este un loc perfect deoarece creația lui

Dumnezeu a fost murdărită de păcat. Dar nădejdea noastră în promisiunile Dumnezeului care a creat o lume perfectă ne dă certitudinea că El pregătește un loc nou, în lumea nouă condusă de El. O lume nouă cu oameni născuți din nou de Duhul Sfânt pentru a putea trăi în părtășie cu El. O părtășie pe care o începem în viața aceasta și o vom continua în viața veșnică, acolo unde este El, vom fi și noi. Vom găsi un loc perfect într-o lume perfectă pregătită de Cel care ne dă mântuirea, de Domnul Isus.

Alexandra Tămășan

Dumnezeu este dragoste

Dumnezeu, Tatăl nostru, a binecuvântat toate neamurile de pe Pământ cu Biblia. Din aceasta am învățat despre dragostea Lui față de oameni și frica de Dumnezeu, doar cel care are frică de Dumnezeu, are credință. În Cartea Sfântă este dovedită dragostea lui Dumnezeu pentru toți oamenii Pământului: "Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea că a dat pe singurul Lui Fiu" (Ioan 3:16). Dumnezeu a jertfit pentru păcatele lumii pe Fiul Său, care nu este doar Mântuitorul nostru, ci și fratele nostru. Dar noi ce facem pentru a-I mulțumi pentru dragostea oferită nouă? Oare ne rugăm destul pentru neamurile care nu știu cui și cum să se roage, care se închină la chip cioplit și nu se roagă la Dumnezeu, Tatăl Ceresc; care cer ajutor de la idoli, în loc să se roage Domnului și să-L cheme pe Isus ca mijlocitor al lor: "...este un singur mijlocitor între Dumnezeu și oameni: Omul Isus Hristos" (1 Timotei 2:5).

Să ne rugăm pentru mântuirea lumii, fiecare avem pe cine aduce înaintea Domnului în rugăciune, să ne punem toată

nădejdea și credința în Dumnezeu pentru că de la El vin răspunsurile. Fratele meu anul trecut a fost foarte bolnav, de 30 de ani suferă de o boală incurabilă. Când am crezut că își va termina călătoria pe acest Pământ, cu toată credința și nădejdea m-am rugat Domnului, iar El a răspuns rugăciunilor mele, iar fratele meu trăiește. Slavă Domnului cel bun! Să ne rugăm cu toții pentru familiile noastre!

Unde este pace, este binecuvântare, unde este binecuvântare este și dragoste, unde-i dragoste și Dumnezeu este, iar unde este Dumnezeu nu sunt lipsuri. Amin!

Sora Ibi din Nistru

Putere zilnică sau pansament pentru răni?

Cuvântul cel mai des întâlnit pe buzele tuturor este cuvântul criză. Oriunde mergi sau cu oricine vorbești mai devreme sau mai târziu discuția deviază spre tema: *Cum te descurci în criză?*

E-adevărat că lucrurile nu mai sunt așa cum erau în urmă cu câteva luni. Valutele cresc, prețurile produselor și a serviciilor la fel. A rămâne fără un loc de muncă e un lucru ce se poate întâmpla oricând.

În aceste vremuri tulburi tot mai mulți oameni își amintesc de Dumnezeu, își ridică ochii spre cer și caută ajutor, bisericile sunt mai pline.

Mulți cred că dacă vor cere ajutorul lui Dumnezeu vor trece mai ușor peste această perioadă dificilă și apoi se pot întoarce la viața lor obișnuită, viață în care Dumnezeu nu mai există, e îndepărtat și te descurci minunat fără El.

Dumnezeu este privit ca un pansament pentru rana creată acum de această situație economică dificilă. Când